
PUOLUEEN PUOLESTA!¹⁰⁰

Maassa vilkastuu mielenkiinto poliittiseen elämään ja yhdessä sen kanssa tulee loppu meidän Puolueemme kriisistä. Herpaantuneisuuden kuollut piste alkaa mennä ohi. Äskettäin kokoontunut yleinen puoluekonferenssi¹⁰⁰ on selvä merkki Puolueen uudestisyntymisestä. Puolueemme, joka lujittui yhdessä Venäjän vallankumouksen kasvun kanssa ja lyötiin hajalle yhdessä sen kukistumisen kanssa, täytyi välttämättömästi nousta jaloilleen maan poliittisen heräämisen yhteydessä. Vilkastuminen teollisuuden perusaloilla ja kapitalistien liikevoittojen kasvu rinnan työläisten realipalkan laskun kanssa; porvariston taloudellisten ja poliittisten järjestöjen vapaa kehitys rinnan proletariaatin legaalisten ja illegaalisten järjestöjen väkivaltaisen hajoittamisen kanssa; elintarvikkeiden hintojen kohoaminen ja tilanherrojen tulojen kasvu rinnan talonpoikaistalouden köyhtymisen kanssa; yli 25-miljoonaisen väestöosan nälänhätä, joka kuvaa „uudistetun“ vastavallankumouksellisen valtakomennon saamattomuutta, — kaikki tuo ei ole voinut olla vaikuttamatta työtätekeviin kerroksiin ja ennen kaik-

kea proletariaattiin herättämällä niissä mielenkiintoa poliittiseen elämään. Eräänä kirkkaana ilmauksena tästä heräämisestä on muun muassa tämän vuoden tammikuussa kokoontunut Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen konferenssi.

Mutta mielissä ja sydämissä tapahtunut vilkastuminen ei voi sulkeutua itseensä, — nykyisten poliittisten olojen vallitessa se tulee kiertämättömästi kasvamaan avoimiksi joukkoesiintymisiksi.

On parannettava työläisten elämää, täytyy kohottaa työpalkkaa ja lyhentää työpäivää, täytyy parantaa perinpohjaisesti työläisten asemaa tehtailla ja kaivoksilla. Mutta miten muuten tämä kaikki voidaan tehdä, ellei yhä vielä kiellon alaisten taloudellisten osittais- ja yleislakkojen avulla?

Täytyy valloittaa oikeus vapaaseen taisteluun isäntiä vastaan, lakko-, yhdistymis-, kokoontumis-, sanan-, paino- y.m. vapaudet: ilman niitä työläisten taistelu elämänsä parantamiseksi tulee olemaan äärimmäisen vaikeaa. Mutta miten muuten tämä kaikki voidaan tehdä, ellei avointen poliittisten esiintymisten avulla, mielenosoitusten, poliittisten lakkojen j.n.e. avulla?

Täytyy parantaa kroonillista nälkää sairastavaa, täytyy tehdä loppu nykyisestä asiointilasta, jolloin kymmenien miljoonien maaseudun uurastajain on pakko aika-ajoittain joutua nälänhätään ja kaikkiin sen kauhuihin: ei voida kädet ristissä katsoa, kun nälkäiset isät ja äidit kyynel silmissään „myyvät polkuhinnasta“ tyttäriään ja poikiaan! Täytyy hävittää juuriaan myöten nykyinen rosvomainen finanssipolitiikka, joka hävittää pienen talonpoikaistalouden ja sysää kiertämättömästi jokaisen kadon

aikana miljoonia talonpoikia tuhoisan nälänhädän kouriin! Täytyy pelastaa maa kurjuudesta ja tapainturmeluksesta! Mutta voidaanko tämä tehdä kaatamatta tsarismmin koko rakennusta alhaalta ylös asti? Ja miten muuten tsaarin hallitus kaikkine maaorjuudellisine jätteineen voidaan kukistaa, ellei laajalla kansan vallankumouksellisella liikkeellä, jota johtaa sen historian tunnustama johtaja, sosialistinen proletariaatti?..

Mutta sitä varten, että tulevat esiintymiset eivät olisi hajallisia ja järjestyksettömiä, että proletariaatti voisi kunnialla täyttää tulevien esiintymisten yhdistäjän ja johtajan ylevän tehtävän, — sitä varten on laajojen kansanjoukkojen vallankumouksellisen tietoisuuden ja proletariaatin luokkatietoisuuden lisäksi oltava vielä luja ja joustava proletaarinen puolue, joka pystyy yhdistämään paikallisten järjestöjen erilliset ponnistukset yhdeksi yhteiseksi ponnistukseksi ja siten suuntaamaan vallankumouksellisen joukkoliikkeen vihollisten tärkeimpiä linnoituksia vastaan. Proletariaatin puolueen, Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen kuntoonsaattaminen on juuri erikoisen välttämätöntä sitä varten, että proletariaatti olisi asiaankuuluvalla tavalla valmistautunut tuleviin vallankumouksellisiin esiintymisiin.

Puolueen yhteenliittämisen pakottava välttämättömyys esiintyy vieläkin selvempänä lähenevien neljännen Valtakunnanduuman vaalien vuoksi.

Mutta miten puolue voidaan kunnostaa?

Ennen kaikkea on lujitettava paikalliset puoluejärjestöt. Pieniin ja aivan pikkuruisiin ryhmiin pirstottuja, epätoivon ja asiaan luottamattomuuden meren

ympäröimiä, intelligenttivoimia vailla olevia ja provokaattorien usein polttamia järjestöjä — kukapa ei tuntisi tuota surkuteltavaa kuvaa paikallisten järjestöjen elämästä? Tästä voimien hajanaisuudesta täytyy päästä ja siitä voidaan päästä! Alkanut työväenjoukkojen herääminen toisaalta ja äskettäin kokoontunut konferenssi tämän heräämisen ilmauksena toisaalta helpoittavat huomattavasti tällaisen hajanaisuuden poistamistehtävää. Tehkäämme siis kaikkemme organisaattorisen hajanaisuuden poistamiseksi! Kerääntykööt sosialidemokraattiset työläiset jokaisessa kaupungissa ja jokaisessa teollisuuskeskuksessa, kaikki puolueyhdistä riippumatta, kaikki, jotka uskovat illegaalisen Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen välttämättömyyteen, — kerääntykööt he kaikki paikallisiin puoluejärjestöihin! Työpenkit, jotka yhdistävät työläiset yhdeksi riistettyjen armeijaksi, — nuo samat työpenkit liittäkööt heidät riistoa ja väkivaltaa vastaan taistelijoiden yhtenäiseksi puolueeksi!. Suureen jäsenmäärään pyrkiminen ei tällöin ole välttämätöntä; toiminnan nykyisten ehtojen vallitessa se voisi osoittautua jopa vaaralliseksi. Koko kysymys on toverien ominaisuuksista, koko kysymys on siitä, että paikallisiin järjestöihin ryhmittyneet vaikutusvaltaiset toverit tajuaisivat sen asian tärkeyden, jota he palvelevat, ja noudattaisivat työssään horjumattomasti vallankumouksellisen Sosialidemokratian linjaa. Ja älkööt tällä tavalla muodostetut paikalliset järjestöt sulkeutuko itseensä, vaan puuttukoot aina proletariaatin taistelun kaikkiin asioihin „pienimmistä“ ja tavalisista asioista suurimpiin ja „epätavallisiin“ asioihin asti, älköön ainoakaan yhteenotto työn ja pääoman

välillä eikä ainoakaan työläisjoukkojen vastalause tsaarin hallituksen julmuuksia vastaan jääkö niiden vaikutuksen ulkopuolelle: täytyy aina muistaa, että vain tällä tavalla voidaan paikalliset järjestöt lujittaa ja parantaa. Muun muassa juuri tämän vuoksi niillä on välttämättömästi oltava mitä kiinteimmät yhteydet työläisten julkisiin joukkojärjestöihin, liittoihin ja klubeihin, ja niiden kehittämistä on kaikin tavoin autettava.

Ja älkööt työläistoverit joutuko hämilleen niiden tehtävien vaikeudesta ja monimutkaisuudesta, jotka intelligenttivoimien puuttumisen vuoksi lankeavat kokonaan heidän harteilleen, — täytyy heittää kerta kaikkiaan syrjään kaikille aivan tarpeeton ujustelu ja „epätavallisen“ työn pelkääminen, täytyy olla rohkeutta tarttua käsiksi monimutkaisiin puolueasioihin! Ei haittaa, vaikka tällöin tehdään joitain virheitä: kerran pari kompastutaan, mutta sitten jo opitaan astumaan itsenäisesti. Bebelit eivät tipu taivaasta, vaan kasvavat alhaalta puoluetöön kulussa sen kaikilla aloilla...

Mutta paikalliset järjestöt, vaikka ne olisivatkin lujia ja vaikutusvaltaisia, eivät kuitenkaan erikseen otettuina muodosta vielä Puoluetta. Sitä varten ne pitää vielä koota yhteen, sitoa yhtenäiseksi kokonaisuudeksi, joka elää yhtä yhteistä elämää. Hajanaisia paikallisia järjestöjä, jotka eivät ole yhteydessä toistensa kanssa eivätkä edes tiedä toistensa olemassaolosta, järjestöjä, jotka on jätetty kokonaan oman onnensa nojaan ja jotka toimivat omalla vastuullaan ja toteuttavat työssään usein vastakkaista linjaa, — kaikki tuo on tuttu kuva näpertelystä Puolueessa.

Paikallisten järjestöjen yhdistäminen toistensa kanssa ja niiden kokoaminen Puolueen Keskuskomitean ympärille — se juuri merkitseekin erontekoa näperte-lystä ja tien raivaamista proletaarisen puolueen kun- nostamiselle. Vaikutusvaltainen Keskuskomitea, joka on syvillä juurilla yhteydessä paikallisiin järjestöihin ja järjestelmällisesti informoi viimemainittuja sekä yhdistää ne toisiinsa, Keskuskomitea, joka herkeä- mättä puuttuu proletariaatin yleisten esiintymisten kaikkiin asioihin, Keskuskomitea, jolla on Venäjällä ilmestyvä illegaalinen sanomalehti laajaa poliittista agitatiota varten, — siihen suuntaan täytyy tapahtua Puolueen uusiminen ja yhteenliittäminen.

Sanomattakin on selvää, että Keskuskomitea yksi- nään ei voi suoriutua tästä vaikeasta tehtävästä: paikallisissa järjestöissä olevien toverien on muis- tettava, että ilman heidän järjestelmällistä apuaan paikkakunnilta Keskuskomitea muuttuu tyhjiydeksi ja puolue näennäisyydeksi. Tämän vuoksi Keskuksen ja paikallisten järjestöjen yksissä miehissä suorittama työ on Puolueen uusimisen välttämätön ehto, ja sii- hen me kutsumme tovereita.

Siis Puolueen puolesta, toverit, Venäjän uudesti- syntyvän illegaalisen Sosialidemokraattisen Työväen- puolueen puolesta!

Eläköön yhtenäinen Venäjän Sosialidemokraatti- nen Työväenpuolue!

VSDTP:n Keskuskomitea

*Julkaistu erillisinä julkistuksena
maaliskuussa 1913*

*Julkaistaan käsikirjoituksen
mukaan*